

Koszalin, 4.04.2017 r.

Dr hab. Jolanta Kondratowicz-Pozorska, prof. PK
Politechnika Koszalińska
Wydział Nauk Ekonomicznych

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Pana mgr Łukasza Pietrycha pt.

**„Zastosowanie teorii stabilnych alokacji w projektowaniu rynku pracy
z uwzględnieniem roli informacji”**

napisanej pod kierunkiem Pani dr hab. Marii Parlińskiej, prof. SGGW

Podstawą oceny rozprawy doktorskiej Pana mgr Łukasza Pietrycha pt. „**Zastosowanie teorii stabilnych alokacji w projektowaniu rynku pracy z uwzględnieniem roli informacji**” jest pismo dr hab. Jarosława Gołębińskiego, prof. SGGW Dziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 2.02.2017 roku.

Biorąc pod uwagę ustawowe kryteria i wymogi stawiane rozprawom doktorskim w kolejnych punktach dokonano oceny zasadniczych aspektów rozprawy doktorskiej, a mianowicie:

- I. Wybór problematyki badawczej i uzasadnienie wyboru tematu rozprawy
- II. Hipotezy i cel pracy
- III. Zakres pracy, źródeł informacji i metod badawczych
- IV. Zawartość merytoryczna rozprawy
- V. Rezultaty rozprawy
- VI. Formalna strona pracy
- VII. Konkluzja kwalifikacyjna dysertacji.

I. Wybór problematyki badawczej i uzasadnienie wyboru tematu rozprawy

Podjęty przez Doktoranta problem badawczy jest ważny z następujących powodów:

1. rynek pracy i jego aspekty to częsty temat wielu prac naukowych, zarówno krajowych jak i zagranicznych. Jednak mimo wielokierunkowego podejścia do zagadnienia nadal nie znaleziono rozwiązania praktycznego wielu problemów badawczych, np. związanych z wyceną kapitału ludzkiego, efektywną alokacją zasobów pracy itp.;
2. procesy zachodzące w gospodarce XXI wieku są zdecydowanie bardziej dynamiczne i często nieprzewidywalne (wpływ procesów globalizacji) stąd potrzeba znalezienia

- narzędzi, które wspomogą podejmowanie decyzji i usprawnią proces poszukiwań efektywnych rozwiązań dot. np. znalezienia kompetentnych pracowników dla pracodawców oraz dobrych miejsc pracy dla przyszłych pracowników;
3. spełnienie kryterium dopasowania preferencji każdej ze stron rynku jest punktem wyjścia do nawiązania stosunku pracy, nawet w sytuacji przejścia z rynku pracodawcy na rynek pracownika;
 4. w wielu krajach UE obok niedopasowania kompetencji pracowników do oczekiwań pracodawców, uwypuklają się problemy związane z brakiem nowych miejsc pracy, szczególnie dla osób młodych i starszych wiekiem pracowników. Dlatego konieczne wydaje się badanie dopasowania poszczególnych uczestników rynku pracy w celu wyeliminowania niedoskonałości na wczesnym etapie i niedopuszczenie do wystąpienia bezrobocia długookresowego;
 5. sytuacja na rynku pracy jest efektem oddziaływania wielu czynników jednocześnie, przy tym często sprzężonych między sobą. Dodatkowo obraz komplikuje fakt, że obok czynników, na które poszczególni uczestnicy rynku mają wpływ są również takie, których nie można zmienić, np. makroekonomiczne, polityczne itd. W związku z tym efektywna alokacja zasobów pracy jest w wielu przypadkach utrudniona. Teorie stabilnych alokacji mogą przyczynić się do udoskonalenia istniejących, albo utworzenia nowych efektywniejszych systemów dopasowań i poszukiwań;
 6. biorąc pod rozwagę informacje dotyczące pełnego zautomatyzowania wielu dziedzin życia człowieka w ciągu najbliższych 20 lat należy spodziewać się, że wiele zawodów może zniknąć a w ich miejsce pojawią się nowe. Sytuacja ta spowoduje duży ruch na rynku pracy, który na początku może przybrać formę chaotyczną. Narzędziem możliwym do projektowania rynku pracy w takich warunkach może być teoria stabilnych alokacji.

Podjęty przez Autora temat należy uznać za ważny i aktualny oraz wart naukowej analizy. Z uwagi na zmiany zachodzące na rynku pracy wydaje się ważne poznanie mechanizmów i zależności funkcjonowania tego rynku oraz wszystkich czynników wpływających na sytuację podmiotów rynku pracy. Analiza literatury przedmiotu wykazała, że mechanizm poszukiwań i dopasowań na omawianym rynku opartym o wolnokonkurencyjne zasady jest nieefektywny i konieczne jest wdrożenie innych rozwiązań poprawiających lub niwelujących problem nierównowagi. Zastosowana przez Autora metoda badawcza pozwala na makroekonomiczną ocenę efektywności mechanizmu alokacji zasobów pracy z uwzględnieniem kontekstu mikroekonomicznego. Projektowanie rynku pracy powinno służyć zatem poprawie trwałości zatrudnienia i podniesieniu satysfakcji z dopasowań dla obu stron (poszukujących pracy i poszukujących pracownika).

Zastosowanie teorii stabilnych alokacji znalazło szerokie zastosowanie praktyczne do poszukiwania stabilnych związków pomiędzy jednostkami lub grupami, co do których proste reguły rynkowe nie mają zastosowania. Przyczynia się również do dostarczenia wielu cennych informacji na temat rynku pracy, wzbogacając tym samym dotychczasową wiedzę. Autor, co należy podkreślić, podjął się analizy procesów zachodzących na rynku pracy w dwojaki sposób, w kategoriach zasobowych i strumieniowych, ponadto próbował rozpoznać problemy związane z opóźnieniami czasowymi np. w dopasowaniu pracowników do wakatów, niepewnością na rynku, nierównomiernym dostępem do informacji i nierównomierną umiejętnością korzystania z niej przez poszczególnych uczestników rynku.

Problematyka pracy dotyczy przede wszystkim zagadnień związanych z makro i mikroekonomią, ale można również doszukać się zagadnień związanych z polityką ekonomiczną i zarządzaniem. Ma zatem charakter interdyscyplinarny.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że mamy do czynienia z **rozprawą naukową podejmującą problematykę ważną, aktualną, o walorach poznawczych zarówno w obszarze teoretycznym jak i (przede wszystkim) praktycznym.**

II. Hipotezy i cel pracy

Celem pracy jest „rozpoznanie problematyki związanej z procesem alokacji zasobów pracy w Polsce oraz na tej podstawie opracowanie scentralizowanego mechanizmu, który odzwierciedlałby rzeczywisty proces alokacji na rynku pracy” (s. 8.). Oprócz tego wyznaczone zostały następujące cele szczegółowe:

1. „ocena efektywności procesów dopasowania i poszukiwań na polskim rynku pracy,
2. identyfikacja przyczyn zakłócających proces kojarzenia pracowników i pracodawców na rynku,
3. identyfikacja roli Internetu w procesie alokacji zasobów pracy,
4. opracowanie mechanizmu dopasowującego uczestników eksperymentu, jako podstawę dla dalszego systemu alokacji zasobów”.

Na s. 9 pracy sformułowano również następujące hipotezy:

1. „zastosowanie algorytmu odroczonej akceptacji umożliwi odzwierciedlenie procesu alokacji zasobów pracy,
2. proces alokacji uwzględniający założenia teorii stabilnych alokacji przyczynia się do poprawy efektywności dopasowania na rynku pracy, mierzonej za pomocą makroekonomicznej funkcji dopasowania oraz do zmniejszenia bezrobocia frykcyjnego,
3. osoby wykorzystujące Internet jako źródło informacji o ofertach pracy pozostają krócej bez zatrudnienia”.

Pewną wątpliwość budzi użyte w ogólnym celu pracy sformułowanie „rozpoznanie problematyki” (s. 8). Należy uznać je za mało precyzyjne. Pod tym wyrażeniem można rozumieć, że rozstrzygany będzie bardzo szeroki kontekst problemu uwzględniający czynniki z grupy: politycznych, środowiskowych, społecznych, etycznych, prawnych, ekonomicznych itd., a nimi wszystkimi Doktorant się nie zajmuje. Cele szczegółowe (s. 8-9) są sformułowane bez zastrzeżeń i konsekwentnie realizowane przez Pana mgr Łukasza Pietrycha w całej pracy. Trzy hipotezy badawcze przedstawione na s. 9 są logiczne, kompatybilne z przyjętymi w pracy technikami badawczymi, co umożliwia zweryfikowanie postawionych hipotez.

Mimo wspomnianej uwagi **przyjęte w rozprawie hipotezy oraz cel główny i cele szczegółowe cechuje znacząca istotność poznawcza.**

III. Zakres pracy, źródeł informacji i metod badawczych

Jasne sprecyzowanie zakresu pracy jest elementem nieobowiązkowym, choć uważam, że powinno się zalecać jego umieszczenie w treści pracy. Można jednak samemu dojść co jest zakresem pracy Pana mgr Łukasza Pietrycha, kiedy dokładnie przeanalizuje się cele przyjęte do realizacji.

Badania dotyczące zastosowania teorii stabilnych alokacji w projektowaniu rynku pracy z uwzględnieniem roli informacji zostały przeprowadzone z wykorzystaniem danych pierwotnych i wtórnych. Jako szczególnie cenne uważa się badania, do których trzeba pozyskać dane pierwotne i właściwie zaprojektować samo badanie. Niestety w pracy informacji na ten temat jest niewiele. Autor skupił się przede wszystkim na zaprezentowaniu poszczególnych kroków badawczych, które założył wykonać oraz na zaprezentowaniu warunków, które są konieczne do spełnienia, aby eksperyment ekonomiczny był rzetelny.

Z kolei dane wtórne pochodziły z badania przeprowadzonego w 2015 roku pt. „Diagnoza społeczna – warunki i jakość życia Polaków”. Autor uzasadnił wykorzystanie tych danych zdaniem: są to dane pochodzące z analiz przeprowadzonych przez GUS w latach 2008-2015, które posłużyły do przygotowania największego w Polsce opracowania analizującego jakość życia mieszkańców Polski. Ostatecznie uzyskano wielowymiarowy materiał poznawczy, który dał podstawy do sformułowania wniosków przytoczonych na stronach 194 – 199.

Dane empiryczne potrzebne do opracowania założeń sformułowanych w pracy zostały pozyskane w różnych okresach badawczych. W rozdziale 4 w podrozdziale 4.5 dla oceny efektywności procesów dopasowań na polskim rynku pracy wykorzystano dane z lat 2008-2015. Wybór tego właśnie przedziału czasowego motywowany jest tym, że po 2008 roku procesy migracyjne nie wpływają już istotnie na mechanizm dopasowań na rynku pracy. Jednakże na s. 158 i 159 do opisu empirycznej krzywej Beveridge’a wykorzystano dane z dłuższego okresu badawczego, tj. 2005-2015. Z kolei na s. 163 przedział czasowy obejmuje lata od 2006 do 2015. Zauważona rozbieżność nie podważa wartości merytorycznej ani naukowej prezentowanych treści, jednak dobrze by było zawęzić się do jednego przedziału czasowego.

W pracy przeprowadzono bardzo obszerny przegląd literatury polskiej i zagranicznej, która głównie dotyczyła:

- a) teorii stabilnych alokacji;
- b) zasad związanych z procesem alokacji zasobów pracy;
- c) makroekonomicznych teorii poszukiwań i dopasowań na rynku pracy.

Doktorant wykazał się bardzo dobrą znajomością metod analizy danych i wykorzystaniem programów komputerowych do obróbki danych empirycznych. W pracy wykorzystano model semiparametryczny Coxa, nieliniowe modele ekonometryczne oraz szereg narzędzi metod ilościowych, które są przydatne w ekonomii eksperymentalnej. Wyniki badań zostały zaprezentowane z użyciem metody graficznej, tabelarycznej i wybranych metod statystyki opisowej.

Zgodnie z treścią rozprawy do najważniejszych jej atrybutów od strony metodologii i metodyki należy uznać:

- a) teoretyczno-empiryczny charakter pracy doktorskiej,

- b) analizę literatury krajowej i zagranicznej,
- c) badania empiryczne w środowisku eksperymentalnym,
- d) wykorzystanie wielu metod analizy danych.

Z uwagi na przyjęte hipotezy, cel główny oraz cele szczegółowe rozprawy, zastosowane procedury i techniki badania należy uznać za właściwe.

Źródła literaturowe rozprawy obejmują 308 pozycji, w tym: 18 opracowań GUS, 5 stron internetowych, 127 pozycji obcojęzycznych i pozostałe polskojęzyczne. Literatura obcojęzyczna stanowi około 44% wszystkich pozycji bibliografii. Literatura została dobrana zgodnie z tematem pracy i jest wystarczająca na potrzeby niniejszej rozprawy. Oscyluje ona wokół zagadnień ekonomicznych: mikro- i makroekonomii, historii myśli ekonomicznej, metod ilościowych, ekonomiki przedsiębiorstwa, a także organizacji i zarządzania.

IV. Zawartość merytoryczna rozprawy

Celom i hipotezom badawczym Doktorant starał się podporządkować treść i strukturę pracy. Obejmuje ona pięć zasadniczych części:

- wstęp,
- część teoretyczna opracowania, którą stanowią rozdział pierwszy, drugi i trzeci,
- część teoretyczno-empiryczna – obejmująca rozdział czwarty,
- część badawczo-koncepcyjna – najcenniejsza w całej pracy – obejmująca piąty rozdział,
- podsumowanie.

Wstęp (5 stron) zawiera treści typowe dla tej części opracowania. Autor skupił się na uzasadnieniu wyboru tematu, opisał cel główny i 4 cele szczegółowe mające charakter poznawczy oraz metodyczny. Sformułowano również 3 hipotezy badawcze, a na dalszych stronach pracy przedstawił metodykę badań i układ rozprawy.

W rozdziale pierwszym zatytułowanym „Teoretyczne podstawy funkcjonowania rynku pracy w kontekście mechanizmu dopasowań”, wykorzystując przede wszystkim publikacje krajowe, szeroko i wyczerpująco opisano rynek pracy, tj. podmioty rynku pracy, czynniki wpływające na jego funkcjonowanie, popyt na pracę i podaż pracy. Autor scharakteryzował również stan i warunki niezbędne dla równowagi na rynku pracy oraz przyczyny powstawania nierównowagi rynkowej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że Doktorant pokusił się na ujęcie zasobowo-strumieniowe rynku pracy, które pozwala na uwypuklenie zasadniczych różnic pomiędzy analizą zasobową a strumieniową oraz usystematyzowanie pojęć dot. rynku pracy. W niniejszym rozdziale Pan mgr Łukasz Pietrych podkreślił przydatność ujęcia zasobowego i strumieniowego dla potrzeb rozprawy. Podpunkt 1.5 i 1.6 są wprowadzeniem do treści prezentowanych w następnym rozdziale

W rozdziale drugim pt. „Istota procesu alokacji zasobów pracy” (34 strony) przedstawiono różne podejścia do problemu alokacji zasobów pracy. Między innymi rozważania rozpoczęto od przedstawienia mikroekonomicznych aspektów racjonalnego gospodarowania zasobami pracy, następnie opisano podejścia do alokacji według

paretowskiej definicji alokacji optymalnej. W dalszej części pracy opisano typowe cechy dla rynkowego modelu alokacji zasobów siły roboczej oraz przedstawiono kryteria alokacji omawianych zasobów. Efektem końcowym w tym rozdziale jest wyjaśnienie problemów współczesnego rynku pracy, m.in. zjawiska bezrobocia frykcyjnego, niedopasowania kwalifikacji, niestabilności zatrudnienia itd. Na s. 82 Autor napisał zdanie „współczesny rynek pracy zarówno po stronie pracodawców jak i pracowników jest wymagający” i dalej „ma to odzwierciedlenie w wymaganiach stawianych ...” przez oba podmioty rynku pracy. W związku z tak lakonicznym stwierdzeniem poproszę o rozwinięcie tej myśli i (jeżeli uzna Pan to za możliwe) odniesienie się do Pana modelu zaprezentowanego w pracy. .

W rozdziale trzecim „Teoria stabilnych alokacji jako narzędzie projektowania rynku pracy” (45 stron) skupiono się na zagadnieniu projektowania rynków jako jednym ze sposobów ulepszania funkcjonowania tych rynków. Doktorant świadomie przedstawił 2 narzędzia projektowania rynków pracy, tj. metodę eksperymentu ekonomicznego (s. 86-106) i metodę teorii stabilnych skojarzeń (s. 106-126). A następnie wskazał zastosowania obu metod w badaniach zjawisk społecznych i gospodarczych, z uwzględnieniem ich zalet i wad. Rzeczowa krytyka pozwoliła na wyciągnięcie właściwych wniosków dot. wykorzystania metod w dalszej części pracy.

Rozdział czwarty (44 strony) i piąty (21 stron) stanowią najcenniejszą część pracy. Przy tym pierwszy z nich poświęcony został opisaniu modelu DMP, a właściwie grupie modeli. Wiele miejsca przeznaczono na charakterystykę funkcji dopasowań, jej estymację oraz określenie wpływu informacji na szybkość kojarzenia poszukujących pracy i wakatów. Rozważania na temat procesów dopasowań na rynku pracy zakończono wykorzystując dane z roku 2015, więc interesujące jest, czy model będzie tak dobrze sprawdzał się również dla danych z kwietnia 2017 roku?

W rozdziale piątym, o charakterze empiryczno-koncepcyjnym, zaprezentowano wyniki badań empirycznych poprzedzając je szczegółowym opisem założeń dla projektowanego środowiska eksperymentalnego oraz przedstawieniem zmiennej eksperymentalnej i zmiennych od niej zależnych. W podpunkcie 5.3 (s. 187-193) zaproponowano projekt optymalnego procesu rekrutacji pracowników do firm. Szkoda tylko, że w części empirycznej znowu sporo miejsca zajmuje teoretyczny opis modelu i jego wymagań, natomiast schemat blokowy przedstawiony na rys. 20 jest praktycznie nie objaśniony, a tylko zasygnalizowano, że jest to „...jedynie szkic i wymaga uszczegółowienia popartego wnikliwszą analizą literatury z zakresu teorii organizacji i zarządzania”.

W podsumowaniu rozprawy Doktorant zawarł syntezę najważniejszych jej elementów, w tym ustosunkował się do realizowanego celu i celów szczegółowych pracy oraz postawionych hipotez badawczych. Ponadto na podstawie dotychczasowych rozważań odniósł się do uzyskanych wyników badań przedstawiając 14 syntetycznych, ale logicznych wniosków. Wszystkie trzy hipotezy wyszczególnione w pracy zostały zweryfikowane w następujący sposób:

1. **potwierdzono pierwszą hipotezę** traktującą o możliwości odzwierciedlenia procesu alokacji zasobów pracy z zastosowaniem algorytmu odroczonej akceptacji;
2. **pozytywnie zweryfikowano drugą hipotezę**, wskazującą na przyczynienie się procesów alokacji, spełniających założenia teorii stabilnych alokacji, do poprawy

efektywności dopasowani na rynku pracy, mierzonej za pomocą makroekonomicznej funkcji dopasowani oraz do zmniejszenia bezrobocia frykcyjnego;

3. **potwierdzono trzecią hipotezę** mówiącej o tym, że czas osób pozostających bez zatrudnienia u osób wykorzystujących Internet jako źródło informacji o ofertach pracy jest krótszy.

Wniosek ogólny jest taki, że przybliżono i sprawnie zaadoptowano model poszukiwań i dopasowań do rozwiązywania problemów alokacji zasobów pracy w sposób trwały i efektywny. Projektowanie rynków pracy jest uzasadnione w przypadku braku efektywności mechanizmu poszukiwań i dopasowani opartymh o wolnokonkurencyjne zasady. W związku z tym dwa pytania:

- 1) czy w którymkolwiek kraju na świecie są powszechnie wykorzystywane teorie stabilnych alokacji w projektowaniu rynków pracy?
- 2) czy dynamika zmian występujących w gospodarce XXI wieku może uniemożliwić zastosowanie teorii stabilnych alokacji w projektowaniu rynku pracy?

Według mnie w opracowaniu brakuje głębszych przemyśleń w fazie koncepcyjnej, które by spinały prezentowane treści.

Mimo poczynionych uwag należy stwierdzić, że do mocnych stron pracy należą:

- bardzo dojrzałe i bogate studia literaturowe dot. rynku pracy, teorii stabilnych alokacji, teorii poszukiwań i dopasowani na rynku pracy;
- umiejętne zebranie i połączenie materiału empirycznego, tj. wykorzystanie danych pierwotnych i danych wtórnych dla realizacji założonych celów;
- przyjęcie przejrzystej koncepcji badań, zgodnej z nauką ekonomii;
- wieloaspektowe podejście do prezentowanego problemu.

Słabe strony pracy wykazano w uwagach odnoszących się do poszczególnych jej rozdziałów.

Ocena szczegółowa pracy wykazała umiejętności przeprowadzania empirycznych badań naukowych, zbierania danych pierwotnych i wtórnych, grupowania ich, prezentowania w formie przetworzonej, uporządkowanej, wyciągania na ich podstawie wniosków, określania przyczyn i konsekwencji zidentyfikowanego w wyniku badań stanu rzeczy. Skłania to do uznania Pana mgr Łukasza Pietrycha za rzetelnego badacza, pracownika nauki, który potrafi konsekwentnie realizować proces badawczy.

Generalnie ocena rozprawy wypada korzystnie dla Autora. Jej lektura skłania do pewnych refleksji i nowych przemyśleń co do istoty i możliwości projektowania rynku pracy w Polsce i w ogóle. W ten sposób na nowo otwiera się pole do dyskusji pomiędzy zwolennikami wolnego rynku, a ekonomistami, którzy uważają, że w sytuacji zawodności mechanizmów rynkowych konieczna jest ingerencja w rynek.

V. Rezultat rozprawy

Doktorant w rozprawie uznał za cel główny „rozpoznanie problematyki związanej z procesem alokacji zasobów pracy w Polsce oraz na tej podstawie opracowanie scentralizowanego mechanizmu, który odzwierciedlałby rzeczywisty proces alokacji na rynku pracy”. Oprócz tego wyznaczył 4 cele szczegółowe:

1. „ocena efektywności procesów dopasowania i poszukiwań na polskim rynku pracy,
2. identyfikacja przyczyn zakłócających proces kojarzenia pracowników i pracodawców na rynku,
3. identyfikacja roli Internetu w procesie alokacji zasobów pracy,
4. opracowanie mechanizmu dopasowującego uczestników eksperymentu, jako podstawę dla dalszego systemu alokacji zasobów”.

Uważam, że cel główny i cele szczegółowe zostały osiągnięte. Aczkolwiek mam wrażenie, że rola informacji pozyskiwanej przy użyciu Internetu mogłaby być bardziej wyeksponowana. Mam także zastrzeżenia co do prezentacji materiału uzyskanego w toku obliczeń. Brak komentarza i odniesień w tekście do materiału prezentowanego w załącznikach 1-3.

Na szczególne wyeksponowanie zasługują następujące cechy rozprawy doktorskiej mgr Łukasza Pietrycha:

- interdyscyplinarność opracowania,
- umiejętność pozyskania i prezentacji własnych i obcych danych dot. mikro- i makroekonomicznych czynników wpływających na rynek pracy w Polsce;
- interesujące i pouczające dla teoretyków oraz praktyków wnioski wynikające z przeprowadzonych przez Autora badań.

VI. Formalna strona pracy

Oceniana rozprawa ma objętość 234 stron wraz z załącznikami. Została wzbogacona 20 rysunkami, 10 wykresami i 16 tabelami, które ułatwiają zrozumienie prezentowanych treści i tok rozumowania Doktoranta oraz stanowią syntetyczną formę prezentacji i interpretacji ważnych zagadnień poruszanych w opracowaniu. Ważnym uzupełnieniem są również materiały zebrane w postaci 3 załączników. Pozwalają one na prześledzenie czy niektóre wnioski sformułowane w pracy mają swoje uzasadnienie w uzyskanych raportach (opracowaniach empirycznych).

Dysertacja w zasadzie napisana jest poprawnym językiem, choć nie pozbawiona zwrotów potocznych lub niewłaściwych dla pracy naukowej (np. s. 7, zdanie z ostatniego akapitu dot. swatania) i drobnych usterek stylistycznych (np. s. 55 i zdanie zaczynające się słowem reasumującym...i s. 113). Znalezione również liczne uchybienia natury technicznej polegające najczęściej na przestawieniu liter w wyrazie lub ich nie wpisaniu, na przykład s. 79 akapit drugi zamiast słowa „braku” jest „barku” (inne pozycje można znaleźć na stronach: 9, 10, 12, 19, 53, 55, 71, 78, 100-101, 103-104, 129, 133). Ponadto czasami na

stronie nie skasowano tzw. twardego entera i wers tekstu podczas druku ulega deformacji, np. s. 49. Dodatkowo na s. 47 oznaczenia dot. rys. 8 nie odpowiadają opisowi, natomiast na s. 158 Autor powołuje się na wykres 3, gdy tymczasem prezentowane treści dotyczą wykresu numer 5.

VII. Konkluzja

W moim przekonaniu recenzowana rozprawa doktorska Pana mgr Łukasza Pietrycha spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 z późn. zm.). **Wnoszę zatem do Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie o jej przyjęcie i dopuszczenie do publicznej obrony.**

Dr hab. Jolanta Kondratowicz-Pozorska, prof. PK

